
Mrityuproktam Shivarchanopadesham

मृत्युप्रोक्तं शिवार्चनोपदेशम्

Document Information

Text title : Mrityuproktam Shivarchanopadesham

File name : mRRityuproktaMshivArchanopadesham.itx

Category : shiva, shivarahasya, upadesha, advice

Location : doc_shiva

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shrIshivarahasyam | ugrAkhyah saptamAMshaH | adhyAyaH 23|

vAvRittasholkAH||

Latest update : June 16, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 22, 2024

sanskritdocuments.org

Mrityuproktam Shivarchanopadesham

मृत्युप्रोक्तं शिवार्चनोपदेशम्

(शिवरुद्रस्थान्तर्गते उग्राख्ये)

मृत्युरुवाच

नित्यं शिवेति मन्त्रेण पूजयस्व सदाशिवम् ।

नैतस्माद्दुत्तमो मन्त्रः श्रेष्ठो वेदेष्वपीरितः ॥ ३४८ ॥

अथमेव मडामन्त्री मोक्षदः शङ्करात्मकः ।

अथमेव सदा ध्येयो मन्त्रो मुक्त्यर्थिभिर्नरैः ॥ ३४९ ॥

ऐतन्मन्त्रस्य मडात्प्रयं शिवो वेद न येतरः ।

वेदैरपि न विज्ञातं तत्त्वमस्य मनोर्ध्रुवम् ॥ ३५० ॥

ऐतस्य तत्त्वं विज्ञातुं यतन्ते योगिनः सदा ।

तथापि तत्त्वमेतस्य ज्ञातुमेव न शक्यते ॥ ३५१ ॥

तत्त्वं तु शिवमन्त्रस्य येन ज्ञातं भविष्यति ।

तेन तीर्णा ऽति ज्ञेयो घोरसंसारसागरः ॥ ३५२ ॥

शिवेति यः परो मन्त्रः स परब्रह्म कथ्यते ।

परब्रह्मस्वरूपं तु ततो ज्ञातुं न शक्यते ॥ ३५३ ॥

तथापि परमो मन्त्रः शिवमन्त्रः श्रुतिश्रुतः ।

ततस्तेनैव मन्त्रेण पूजनीयः सदाशिवः ॥ ३५४ ॥

नित्यं मण्डेषपूजा येच्छियते भक्तिपूर्वकम् ।

तदा नश्यन्ति पापानि बुद्धिपूर्वकृतान्यपि ॥ ३५५ ॥

भिल्वपत्रैर्मडादेवं यः पूजयति शङ्करम् ।

स विधायापि पापानि न प्राप्नोत्येव तद्गुणम् ॥ ३५६ ॥

नव्यैर्भिल्वदलैरीशं सम्पूजयति यः पुमान् ।

स वंशडोटिसंयुक्तः शिवलोकं प्रयास्यति ॥ ३५७ ॥

भित्त्वपत्रैर्मंडादेवं भस्मधारणपूर्वकम् ।
 यः पूजयति यत्नेन स सम्प्राप्नोति शङ्करम् ॥ ३७० ॥
 द्रुःभं य मम नास्त्येव शाङ्करे शक्तिङ्कुण्डनम् (ने) ।
 ममापि शासका यस्माच्छाङ्कराः शङ्करप्रियाः ॥ ३७४ ॥
 न मृत्युभयमाप्नोति श्रीमृत्युञ्जयपूजकः ।
 सर्वथा सन्यमित्याह जाबालोपनिषत्स्वयम् ॥ ३७५ ॥
 अशाङ्करार्थं सृष्टोऽस्मि शङ्करेण पुरा ततः ।
 अशाङ्करेषु मे शक्तिः कुण्डिता न भविष्यति ॥ ३७६ ॥
 प्राप्यं मृत्युकृतं द्रुःभममृत्युञ्जयपूजकैः ।
 मृत्युञ्जयाराधकैस्तु तत्रैव प्राप्यते ध्रुवम् ॥ ३७७ ॥
 मृत्युञ्जयान्याः सर्वेऽपि जन्ममृत्युजरादिभिः ।
 पुनः पुनः परिकान्ताः द्रुःषिताः सन्ति सर्वथा ॥ ३७८ ॥
 नित्यमव्यभियारेण प्रमादेनविना शिवम् ।
 यः पूजयति यत्नेन स न जन्मादिभाग्ध्रुवम् ॥ ३७९ ॥
 ददाति स्वेच्छया लोकासृष्ट्वा पाति य उन्ति य ।
 संछारेच्छा यदा शम्भोः सर्वज्ञस्यामितौजसः ॥ ३८० ॥
 तदा संलृत्य सकलं स्वयमेकोऽघितिष्ठति ।
 सिसृक्षया पुनः साम्भः सृष्ट्वा सर्वमिदं जगत् ॥ ३८१ ॥
 स श्रेव पालनेच्छयां पालयत्येव शङ्करः ।
 उत्पत्तिस्थितिसंछारा जायन्ते शङ्करेच्छया ॥ ३८२ ॥
 तत्र यत्नं मंडादेवो न करोत्येव सर्वथा ।
 शिवेच्छयैव कार्याणि सिध्यन्त्याभूतसम्भवम् ॥ ३८३ ॥
 तथा य यत्नं कुत्रापि न करोत्येव शङ्करः ।
 तत्रैव यत्नः क्विथते स्वेच्छया यत्र सिध्यति ॥ ३८४ ॥
 स्वेच्छामात्रेण सिद्धेऽर्थे न यत्नस्य प्रयोजनम् ।
 देवतासार्वभौमस्य स्वतन्त्रस्य पिनाकिनः ॥ ३८५ ॥
 छच्छामात्रेण सिध्यन्ति सर्वकार्याणि सर्वदा ।
 अेताद्दृशं मंडादेवमप्रमादेन सर्वथा ॥ ३८६ ॥

यः पूजयति यत्नेन स संसारं तरिष्यति ।
 संसारतरणोपायः शङ्करस्यैव पूजनम् ॥ ३६७ ॥
 यतः स शङ्करः साम्भो भक्तसंसारतारकः ।
 परन्त्वव्यभियारेण शङ्करस्यैव पूजनम् ॥ ३६८ ॥
 यः करोति स संसारं तरत्येव छि सर्वथा ।
 संसारतरणापेक्षा यस्य जन्तोर्भविष्यति ॥ ३६९ ॥
 तेन सर्वात्मना त्याज्यं शिवान्यसुरपूजनम् ।
 शङ्करान्ये सुराः सर्वे यतः संसारिणस्ततः ॥ ४०० ॥
 तदर्थं तु संसारतारकं म भविष्यति ।
 येन तीर्णः स संसारः सोऽन्यं तारयितुं क्षमः ॥ ४०१ ॥
 संसारिणं न संसारी तारयिष्यति सर्वथा ।
 अन्धो यथान्धसंलग्नः पतत्येव पटे मटे ॥ ४०२ ॥
 तथा पतति संसारे शङ्करान्यसुरार्थकः ।
 शिवः पशुपतिर्नित्यः पशुपाशविमोचकः ॥ ४०३ ॥
 यतः पशुपतिर्दृष्टः पशुपाशविमोचकः ।
 विष्णुब्रह्माद्यो देवा मर्त्याश्च पशवःस्मृताः ॥ ४०४ ॥
 तत्पाशमोचको देवः शिवः पशुपतिः स्मृतः ।
 तेषां पशूनां पाशो यः स संसारस्तथा सति ॥ ४०५ ॥
 तन्मोचको मखादेवाद्यपरो नास्ति सर्वथा ।
 पशुपाशविमोक्षाय सेव्यः पशुपतिः सदा ॥ ४०६ ॥
 तस्मात्पशुपतिं साम्भं पशुपाशविमोचकम् ।
 पूजयस्वाप्रमादेन नित्यमव्यभियारतः ॥ ४०७ ॥
 ॥ छति शिवरुडस्थान्तर्गते मृत्युप्रोक्तं शिवार्चनोपदेशं सम्पूर्णम् ॥

- ॥ श्रीशिवरुडस्थम् । उग्राप्यः सप्तमंशः । अध्यायः २३ । वावृत्तश्लोकाः ॥

- .. shrIshivarahasyam . ugrAkhyah saptamAMshaH . adhyAyaH 23 . vAvRRittashlokAH..

Notes:

Mṛtyu मृत्यु delivers Upadeśa उपदेश (to Bhilla बिल्ल) about the merits of worshiping Śiva शिव especially with Śiva Mantra शिव मन्त्र that itself is Parama Brahma परम ब्रह्म.

Mṛtyu मृत्यु highlights the importance of worshiping Śiva शिव as Mṛtyuñjaya मृत्युञ्जय and Paśupati पशुपति.

Proofread by Ruma Dewan

——
Mṛtyuproktam Shivarchanopadesham

pdf was typeset on June 22, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

